

Marsz

Utwór muzyczny w regularnym, dwójkowym rytmie, przeznaczony zwykle do celów wojskowych.

Źródłosłów: z francuskiego *marcher* — iść, maszerować.

Ten rodzaj muzyki towarzyszy zwykle miarowemu ruchowi ludzi. Marsze spełniają ważną funkcję synchronizującą kroki podczas przemarszu wojska albo parady. W związku z tym **znany już od czasów starożytnego Rzymu marsz charakteryzuje się specjalnymi cechami muzycznymi: parzystym metrum, prostą melodyką, najczęściej fanfarową, ostrym konturem rytmicznym i akcentowaniem mocnej części taktu.**

Już od XVII wieku marsz był traktowany nie tylko jako muzyka użytkowa, ale także jako gatunek muzyki scenicznej i koncertowej. To wzbogaciło jego treść i środki wyrazu. Stał się wówczas bardzo popularny jako samodzielna kompozycja, a także jako część [suity](#), a później nawet [sonaty](#) i [symfonii](#).

Przykład: [Ludwig van Beethoven](#) - [Zwycięstwo Wellingtona op. 91](#), marsz *Rule Britannia*.